

La Riera

Revista d'humor i literatura
Redacció i administració: Pietat, 19

DIRECTOR: RAMÓN FERRER I MONTPLET

Pòrtic

A les acaballes de Febrer, de nou l'neu emblanquí e's carrers amb un llençol d'immaculada puresa.
Veure el poble revat és cosa tan agradable que els uis hi queden meravellats. La neu a petits borrellons, com una pluja de bolze, s'ha després del cel tot gris i s'ha anat posant sobre totes les coses, com si fos talment un vol de papallons cansats de vol. La terra l'ha rebut com un present; els arbres l'han ratiangu la sobra llurs braços brencaïlats i tot ha tremelat sota el seu bès enfredorit.

Ha nevat. Hem cobert la tinesa i hem vist el poble embanquinat com un paisatge de pessebr.

La Dollancreda de can Blanc

En el repós que encén la nit d'argent
filen els arbres vaguetats de lluna;
l'aigua del rec fa crits de sol naixent
quan l'alba bruny de foc la boira bruna.
L'herba que abruga les arrels del bosc,
sap el trepig dels esquellots alegres;

i fa cançons eternes de sol post
l'ombra brodada pel sospir dels gebres.
El verd lluminic de tanta quietut
perfuma el miracle del cel i de l'aire;
i, dins del misteri del bosc, la i mat,
la vida és una flor o és una flaire.

R. VILA I PARNIS